

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

LAPINPOROKOIRA (LAPINPOROKOIRA) Suomalainen rotu

1/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Porojen paimennukseen käytettävä koira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Saamelaiset ovat jo vuosisatoja käyttäneet lapinporokoiran tyyppisiä koiria porojen paimennukseen. Porokoirien rotuunotto aloitettiin 1950-luvulla, jolloin nykyinen suomenlapinkoira ja lapinporokoira vielä katsottiin samaksi roduksi. Omaksi rodukseen lapinporokoira erotettiin 10.12.1966, koska oli todettu, että oli olemassa kaksi eri tyyppistä poroa paimentavaa koiraa.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, selvästi korkeuttaan pitempi paimenpystykorva. Voimakas luusto ja lihaksisto, jäntevä, ei kuitenkaan saa vaikuttaa raskarakenteiselta. Sukupuolileima on selvä. Karvapeite on kehittynyt arktiseen ilmastoon sopivaksi.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus on noin 10% säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on noin puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Oppivainen, rauhallinen, ystävällinen, tarmokas ja palvelushaluinen. Työssään herkkähaukkuinen.

PÄÄ: Pitkänomainen. Kuono-osa on hieman kalloa lyhyempi.

KALLO-OSA: Päälaki on vain hieman kupera.

OTSAPENGER: Loiva, otsauurre on erottuva ja kulmakaaret selvät.

KIRSU: Mieluimmin musta, kuitenkin karvapeitteen väriin sopiva.

KUONO-OSA: Kuononselkä suora. Kuono on sekä ylhäältä että sivulta katsottuna tasaisesti kärkeä kohti kapeneva.

HUULET: Tiiviit.

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 284
Hyväksytty: FCI 24.11.1999
SKL-FKK:n valtuusto 8.5.1997

LAPINPOROKOIRA

2/3

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ja hampaat voimakkaat. Leikkaava purenta. Normaali hammaskaavio.

POSKET: Poskikaaret ovat selvät.

SILMÄT: Mieluiten tummat, kuitenkin karvapeitteen väriin sopivat. Eloisat ja melko etäällä toisistaan. Muodoltaan soikeat. Ilme on älykäs, nartulla myös nöyrä.

KORVAT: Pystyt, keskipitkät, melko etäällä toisistaan, tyvestään leveähkö. Ne ovat sisäpuolelta, varsinkin alaosasta, tuuheakarvaiset.

KAULA: Voimakas ja keskipitkä, sulavasti lapoihin liittyvä. Ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO

SÄKÄ: Erottuva.

SELKÄ: Voimakas ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyt ja lihaksikas.

LANTIO: Melko pitkä ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Syvä, pitkä ja tilava, ei kovin leveä. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Keskipitkä, tuuhea ja matalalle kiinnittynyt. Levossa riippuva; liikkeessä löysällä kaarella, mutta ei saa nousta selän päälle. Hännän liike voi olla myös pyörivää.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Vahvat, voimakkaiden lihasten runkoon kiinnittämät, kuitenkin vapaasti liikkuvat. Lihaksikkaat ja hyvin kulmautuneet. Edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Viistot ja lihaksikkaat.

KYYNÄRPAÄT: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset, tiiviisti rungonmyötäiset, suoraan taaksepäin suuntautuneet.

KYYNÄRVARRET: Pystysuorat.

RANTEET: Jäntevät ja joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Sivulta katsottuna hieman viistot mahdollistaen joustavat liikkeet.

KÄPÄLÄT: Soikeahkot, joka puolelta, myöskin alapuolelta, tiheakarvaiset. Varpaat hyvin kaareutuneet. Päkiät ovat kimmoiset ja paksut.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Voimakkaasti kulmautuneet. Takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Pitkähköt, leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet; polvikulma on selvä.

KINTEREET: Melko matalat. Kinnerkulma on selvä.

VÄLJALAT: Melko lyhyet, pystysuorat ja yhdensuuntaiset.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät. Kannuksia ei suosita.

LIIKKEET: Vapaat, joustavat, väsymättömät ja tasapainoiset. Kestävä ravi. Nopeassa ravissa taipumus yksijälkisyyteen.

NAHKA: Kauttaaltaan tiivis, poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva keskipitkää tai pitkää, suoraa, melko pystyä, karkeaa; pohjavilla hienoa ja tiheää. Karva on usein tuuheampaa ja pitempää kaulassa, rinnassa ja reisien takaosassa.

VÄRI: Musta eri sävyissään, jopa harmahtava tai parkinruskea. Usein yleisväriä vaaleampaa, harmahtavaa tai ruskehtavaa väriä päässä, rungon alaosassa ja raajoissa. Valkoiset merkit kaulassa, rinnassa ja raajoissa ovat sallitut. Pohjavilla on mustaa, harmaata tai ruskehtavaa.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 51 cm, nartuilla 46 cm, sallittu poikkeama ± 3 cm.

VIRHEET:

Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- epäselvä sukupuolileima
- velttokärkiset korvat
- mustilla koirilla hyvin vaaleat silmät
- kippura, selän päälle kaartuva häntä
- pehmeä, laineikas tai rungonmyötäinen karvapeite
- pohjavillan puute.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- ylä- ja alapurenta
- luppakorvat.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.